

1452.

INSTRUKCJA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1950 r.

o przeliczeniu cen, taryf i opłat w związku ze zmianą systemu pieniężnego.

§ 1. Instrukcja niniejsza stosuje się do cen, taryf i opłat w komunikacji kolejowej, samochodowej, wodnej, powietrznej, miejskiej i podmiejskiej, w spedycji, gospodarce komunalnej, służbie zdrowia, leśnictwie, instytucjach i zakładach kulturalno-artystycznych (kinach, teatrach, muzeach itp.), w poczcie, telegrafii i telefonii, do opłat górniczych, administracyjnych, skarbowych i sądowych oraz wszelkich innych należności za odpłatne świadczenie rzeczy, bądź usług z wyjątkiem sprzedaży towarów i usług w obrocie handlowym.

Zasady przeliczenia cen w handlu wewnętrznym (zakładach handlowych, usługowo-handlowych i gastronomicznych) określa zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 28 października 1950 r., wydane na podstawie art. 11 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego i zatwierdzone przez Radę Ministrów.

§ 2. Ilekroć w instrukcji niniejszej mowa jest o należnościach za usługi, rozumieć należy należności z tytułu cen, taryf i opłat, określonych w § 1.

§ 3. Przeliczenie należności za usługi winno być tak dokonane, aby z dniem 30 października 1950 r. godzina 0,00 mogły być stosowane ceny, taryfy i opłaty w nowym pieniądzu.

Jeżeli do dnia 30 października 1950 r. godzina 0,00 przeliczenie należności za usługi nie zostało w pełni dokonane, wówczas dalszych przeliczeń należy dokonywać w dniu 30 października 1950 r. przed załatwieniem klienta (podróżnego, interesanta). W tym przypadku winno być dokonane przeliczenie każdej pozycji oddzielnie. Przeliczenie łączne ogólnej sumy wszystkich należności, przypadających od danego klienta (podróżnego, interesanta), jest niedopuszczalne. Zakazuje się odmowy świadczenia usług z powodu braku przeliczenia.

§ 4. Należności za usługi, wymienione w § 1, mogą być w okresie do dnia 5 listopada 1950 r. zaspakajane dotychczasowymi banknotami w przeliczeniu 100 (sto) złotych dotychczasowych równe 1 (jednemu) zł w nowym pieniądzu.

Należności, uiszczane w znaczkach (opłaty sądowe, skarbowe itp.), mogą być w okresie do dnia 5 listopada 1950 r. zaspakajane znaczkami dotychczasowymi, jednakże w wysokości potrójnej dotychczasowej wartości taryfowej.

§ 5. Dla ułatwienia przeliczeń należności za niektóre usługi w komunikacji kolejowej, poczcie, telefonii i telegrafii wydaje się odrębnie tabele należności za te usługi w nowym pieniądzu, wraz z przykładami ilustrującymi sposób dokonania przeliczeń.

Należności nieobjęte tymi tabelami, a których dotychczasowa wartość taryfowa (opłata, cena) nie przekraczała, licząc w dotychczasowym pieniądzu zł 500 (pięćset), przeliczać można, posługując się dla ułatwienia tabelą przeliczeń załączoną do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 28 października 1950 r. o przeliczeniu cen w związku ze zmianą systemu pieniężnego.

Tabela przeliczeń oparta jest na następujących zasadach:

a) jeżeli cena dotychczasowa nie przekraczała złotych 33 (co równa się cenie w nowym pieniądzu do 99 groszy), żadne zaokrąglenia nie zostały zastosowane,

b) jeżeli cena w starym pieniądzu przekraczała złotych 33, lecz nie przekraczała złotych 333 (co równa się cenie w nowym pieniądzu od złotych 1 do złotych 9 groszy 99), zastosowano zaokrąglenia do najbliższych groszy 5-ciu w dół lub w górę.

W wyniku tego końcówki na 1 i 2 grosze zaokrąglono do najbliższego dziesiątka groszy w dół, końcówki na 3 i 4 grosze do najbliższych 5-ciu groszy w górę, końcówki na 6 i 7 groszy do najbliższych 5-ciu groszy w dół, zaś końcówki na 8 i 9 groszy do najbliższych 10-ciu groszy w górę,

c) jeżeli cena w starym pieniądzu przekraczała złotych 333, lecz nie przekraczała złotych 500 (co równa się cenie w nowym pieniądzu od złotych 10 do złotych 15) zastosowano zaokrąglenia do najbliższego dziesiątka groszy w dół lub w górę w ten sposób, że końcówki do 4 groszy odrzucono, a końcówki od 5 groszy zaokrąglono do najbliższego dziesiątka groszy w górę.

§ 6. Należności, które nie figurują w tabelach przeliczeń, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 28 października 1950 r. o przeliczeniu cen w związku ze zmianą systemu pieniężnego, a których cena (wartość taryfowa, opłata) w dotychczasowym pieniądzu wynosi więcej niż zł 500, to należy więcej niż zł 15, licząc w nowym pieniądzu, przelicza się w braku przygotowanej tabeli w sposób następujący: nowa należność stanowi 3 proc. dawnej; najłatwiej zatem obliczyć ją w ten sposób, że starą należność mnoży się przez trzy i oddziela ostatnie dwa znaki arytmetyczne przecinkiem.

Przykład: należność w dotychczasowym pieniądzu wynosi zł 600. Mnożymy ją przez 3 i otrzymujemy w wyniku 1800, oddzielamy dwa ostatnie znaki. Należność w nowym pieniądzu wynosi zatem zł 18.

§ 7. Jeżeli przy stosowaniu metody, podanej w § 6, wypadają grosze, należy zastosować zaokrąglenia według zasad następujących:

a) jeżeli należność przeliczona na nowy pieniądz przekracza zł 15, lecz nie przekracza zł 100, zaokrąglenia stosuje się do najbliższych 10 gr w dół lub w górę w ten sposób, że końcówkę do 4 groszy odrzuca się, zaś końcówkę od 5 groszy wzwyż zaokrągla się do najbliższych 10 groszy w górę,

b) jeżeli należność przeliczona na nowy pieniądz przekracza zł 100, lecz nie przekracza zł 200, zaokrąglenia stosuje się do najbliższych 50 gr w dół lub w górę w ten sposób, że końcówkę do 24 gr odrzuca się, zaś końcówkę od 25 gr wzwyż zaokrągla się do najbliższych 50 gr w górę,

c) jeżeli należność przeliczona na nowy pieniądz przekracza zł 200, zaokrąglenia stosuje się do najbliższego złotego w dół lub w górę w ten sposób, iż końcówkę do 49 gr odrzuca się, zaś końcówkę od 50 gr wzwyż zaokrągla się do pełnego złotego w górę.

§ 8. Władze, organizacje i instytucje nadzorujące zakłady, urzędy, przedsiębiorstwa, które bezpośrednio wykonują świadczenia rzeczy, bądź usług objęte niniejszą instrukcją (sprzedaż biletów, znaczków, opłaty bagażowe i spedycyjne, opłaty telefoniczne, telegraficzne, opłaty za pobyt w hotelach, szpitalach itp.) obowiązane są niezwłocznie przystąpić do sprawdzenia prawidłowości zastosowanych w podległych im jednostkach przeliczeń oraz do opracowania i przekazania wszystkim zainteresowanym nowych taryf, cenników i tabel opłat.

§ 9. Wykonanie niniejszej instrukcji powierza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim ministrom.

§ 10. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 28 października 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz